

El Diacrític | | Actualitzat el 27/03/2018 a les 23:47

La selecció espanyola de la intel·ligència i l'«amenaza contra la seguridad nacional»

«Com és possible que la intel·ligència espanyola sigui tan selectiva i tan pocavergonya d'aplaudir-se fins a perdre els palmells de les mans a si mateixa a Alemanya i d'oblidar-se tant del que va passar aquest estiu a Barcelona» | «Els Mossos diuen que els CDR són violents i ho fan mentre es netegen la sang que ells, manats per qui sigui però ells al cap i a la fi, han provocat a cops de porra com si els anés la vida per desautoritzar els llestos que cridaven allò tan patètic i ridícul d'«els Mossos seran sempre nostres»

Mossos retirant manifestants aquest dimarts en un dels talls de carretera a les comarques gironines | CDR Girona-Salt

Ara ja sabem els detalls de com va ser detingut el president de la Generalitat de Catalunya Carles Puigdemont. Ho sabem perquè ens ho han explicat mil i un cops en diverses notícies plenes de propaganda sobre els magnífics serveis d'intel·ligència de l'Estat espanyol que, en aquest cas, segons ells mateixos, han aplicat a la perfecció l'article número 1 de la Llei reguladora del Centre Nacional d'Intel·ligència quan diu que la seva missió és «neutralizar el riesgo o amenaza contra la seguridad nacional, la integridad territorial o la estabilidad contra el Estado de derecho.»

Diuen que el 25 de març, en una autopista alemanya, a la qual el cotxe havia entrat procedent de Dinamarca, Puigdemont va ser detingut procedent de Finlàndia, on havia anat a fer unes conferències. I va ser localitzat sense problema perquè el cotxe portava un geolocalitzador que els agents que van controlar el seu viatge a Finlàndia li havien col·locat. La premsa de *vivaespaña* ens informa que un total de dotze agents del CNI es van ocupar de seguir Puigdemont de Brussel·les a Helsinki, un trajecte que va fer en avió el dijous anterior. Aquests

agents van ser rellevats per investigadors de la Comissaria General d'Informació, que van continuar la vigilància del president en el seu viatge de tornada a Bèlgica en cotxe. Molt bé, manos.

La premsa del règim (avui gairebé no en queda, a Espanya, que no ho sigui) informa i lloa els serveis d'intel·ligència i els posa com a exemple d'excel·lència davant del món. Unes afirmacions i unes lloances que grinyolen i molt si tenim en compte que aquests mateixos serveis secrets sembla que van ser incapaços de detectar la cèl·lula gihadista que va assassinar desenes de persones a la Rambla de Barcelona l'estiu passat i que tenia previst atemptar contra «símbols» diversos del que segons ells és el món dels infidels, el nostre. I grinyola i molt perquè, precisament, l'imam de Ripoll que va ser el cap de la cèl·lula terrorista estava en nòmina del mateix CNI o feia molt poc que hi havia estat.

A l'imam de Ripoll, o als seus deixebles, els van seguir, o els van anar a veure, agents diversos i sembla que fins i tot algú del CNI els va trucar ben poc abans de l'atemptat de Barcelona, però en aquell cas la professionalitat va brillar per la seva absència. Què hi farem! O potser les premisses de «neutralizar el riesgo o amenaza contra la seguridad nacional, la integridad territorial o la estabilidad contra el Estado de derecho» no es donaven en aquell cas i amb la defensa del dret a la vida no n'hi havia prou per activar desenes d'agents intel·ligents per fer bé la seva feina. Potser la integritat de les persones que poden morir a mans de terroristes, que poden patir atemptats o morir atropellades per algun criminal gihadista no és suficient i allò que compta i a què la «intel·ligència espanyola» es dedica de forma preferent i clara és a la cacera de presidents triats en eleccions que el mateix Estat espanyol organitza per guanyar-les però que, finalment, no aconsegueix guanyar.

Un descurat aquest president que podent agafar rutes més segures i transports menys interceptables es deixa agafar d'aquesta manera. Un cop detingut, es reobre a Catalunya la via del carrer, que pot acabar portant el «conflicte català» a la seva internacionalització definitiva. Perquè l'Estat espanyol, a través de les policies que governa, serà incapaç de controlar els nostres carrers i mostrarà la seva estúpida cara repressiva al món, que si bé a segons quin Madrid entusiasma a altres llocs del planeta (inclosa casa meva sense anar més lluny) fa fàstics. A Alemanya, ja veurem què passa però sense cap mena de dubte si finalment s'optés per deportar Puigdemont a l'Estat espanyol el lligam històric amb la darrera deportació d'un president de la Generalitat per part d'un Govern alemany cap a l'Estat espanyol faria recordar públicament que mentre Alemanya va demanar perdó a Catalunya per aquell fet (parlo, és clar, de la deportació de Companys per part del règim nazi cap a l'Estat espanyol, on fou afusellat) Espanya encara no ho ha fet. No només no ho ha fet sinó que el règim espanyol actual, que es diu democràtic i no ho és, es basa en l'oblit i la impossibilitat d'anul·lar judicis com aquell, perquè a dia d'avui el franquisme a l'Estat espanyol continua absolutament present, el feixisme va ser qui va construir la Transició i la seva impunitat és total i absoluta. Aquesta mateixa setmana, PSOE, PP i C's es van negar a fer possible que es jutgessin els criminals franquistes, sense anar més lluny.

Potser tanta tecnologia i tanta saviesa «intel·ligent» al final resulta que no ha estat res més que una manera de caure de quatre potes en una rateta molt ben parada. Les conseqüències primeres són que tota Catalunya ha sortit als carrers a demostrar que per Setmana Santa les processons poden fer-se a llocs inverosímils i esdevenir multitudinàries i que podem aturar el pas de Déu i de qui sigui sempre que calgui, precisament per demostrar que no admetrem una normalitat que no ho és. Mentrestant, els Mossos diuen que els CDR (visca els CDR!) són violents i ho fan mentre es netegen la sang que ells, manats per qui sigui però ells al cap i a la fi, han provocat a cops de porra com si els anés la vida per desautoritzar els llestos que cridaven allò tan patètic i ridícul d'«els Mossos seran sempre nostres»... com si no sabessin que gairebé mai cap policia ha estat per cap canvi social. Ensinistrats en l'obediència, en comptades ocasions els de la porra han decidit apostar abans per la justícia que per les ordres, però tot i saber-ho no deixarem d'esperar-los, perquè no tenim rancúnia contra ningú que no utilitzi la violència com a tarja de presentació.

I mentrestant continuo preguntant-me com és possible que la intel·ligència espanyola sigui tan

selectiva i tan poca-vergonya d'aplaudir-se fins a perdre els palmells de les mans a si mateixa a Alemanya i d'oblidar-se tant del que va passar aquest estiu a Barcelona. Potser no és tan intel·ligent... o potser ho és més del que sembla... a simple vista, tot i que de vegades els marquin gols de xut directe i els acabem patint, com sempre, només els de baix, mentre els de dalt tenen altres objectius «intel·ligents» per aplicar-se i mostrar la seva professionalitat. Veurem què passa...